

Daniels bok – nummer hundre og åttini

Det profetiske billedvev av slaget ved Panium: et forspill til søndagsloven

Jeff Pippenger

2024-04-19

Slaget ved Panium var i sin kjerne åndelig krigføring. Like før søndagsloven vil den åttende presidenten, som er den sjette siden Ronald Reagan ved endetiden i 1989, som også er den siste republikanske presidenten, og som er den rikeste presidenten, og som også setter hele globalismens rike i bevegelse, lede frafallen protestantisme i å beseire den greske religionen til Pan, som er globalismens «woke-isme». I vers elleve og tolv avsluttes den historien som begynner med krigen i Ukraina i 2014, ved søndagsloven i vers seksten. Vers femten er slaget ved Panium, og slaget ved Panium leder til slaget ved Actium, som er den tredje verdenskrig.

På tidspunktet for «det store jordskjelv», som er søndagsloven i vers seksten, angriper islam i det tredje ve USA, noe som vekker nasjonenes vrede og fører til nasjonal ruin. Det er slaget ved Panium som går forut for dette angrepet. Ved søndagsloven blir den trefoldige foreningen av dragen, dyret og den falske profet etablert.

«Ved det dekret som håndhever pavemaktens institusjon i strid med Guds lov, vil vår nasjon fullstendig skille seg fra rettferdigheten. Når protestantismen skal strekke sin hånd over kløften for å gripe den romerske makts hånd, når den skal rekke over avgrunnen for å slutte hånd med spiritualismen, når vårt land, under innflytelsen av denne tredobbelte forening, skal forkaste ethvert prinsipp i sin grunnlov som en protestantisk og republikansk regjering og skal treffe tiltak for utbredelsen av pavelige usannheter og villfarelser, da kan vi vite at tiden er kommet for Satans forunderlige virksomhet, og at enden er nær.» Testimonies, bind 5, 451.

På det tidspunktet er pavedømmets dødelige sår fullstendig leget, og hun hersker suverent inntil hun til slutt kommer til sin ende uten noen til å hjelpe. Det er når Roma overvinner den tredje hindringen at hun hersker, slik det er fremstilt ved det hedenske Roma i Daniel kapittel åtte, vers ni, og i kapittel elleve, vers seksten til nitten. Da det pavelige Roma fjernet de tre hornene, hersket hun suverent i ett tusen to hundre og seksti år, slik også det hedenske Roma hersket suverent i tre hundre og seksti år etter at det erobret Egypt, den tredje hindringen, i slaget ved Actium i år 31 f.Kr.

I grammatikk føyes suffikset «ium» til slutten av et ord for å danne et substantiv som betegner et sted, en tilstand eller en samling av noe. Det brukes vanligvis i dannelsen av tekniske og vitenskapelige termer, særlig innen kjemi og biologi. For eksempel: «stadium» viser til et sted for idrettskonkurranser eller andre arrangementer, «akvarium» viser til et sted der vannlevende organismer eller planter holdes for fremvisning, og «gymnasium» viser til et sted for fysisk øvelse eller trening. I vitenskapelig terminologi brukes «ium» ofte for å angi et kjemisk grunnstoff eller en kjemisk forbindelse, særlig når grunnstoffet eller forbindelsen er blitt isolert eller oppdaget. For eksempel: «natrium» viser til et kjemisk grunnstoff med symbolet Na, «kalsium» viser til et kjemisk grunnstoff med symbolet Ca.

Begynnelsen på det hedenske Romas suverene herredømme ble fullbyrdet ved slaget ved Actium, og slaget ved Panium åpnet døren til den krigen som representeres ved Actium, for «linje på linje» representerer Actium søndagsloven, når pavedømmet igjen hersker suverent over verden.

Actium var et sjøslag, og Panium var et landslag; således representerer forbindelsen mellom de to slagene en kamp som er verdensomspennende og omfatter land og hav. Actium, det mest berømte sjøslag i oldtidens historie, representerer også en verdensomspennende krig, for «vannene som du så, der skjøgen sitter, er folk og skarer og nasjoner og tungemål». Panium representerer en åndelig krig som er forbundet med en politisk krig ved den snart kommende søndagslov.

Ordet «pan» som substantiv har flere betydninger avhengig av sammenhengen, men i gresk mytologi er Pan guden for hyrder, hjorder, landleik musikk og villmark. Han blir ofte fremstilt som en skikkelse som er halvt menneske, halvt geit, kjent for sin kjærlighet til musikk og natur.

«Som den avsluttende handling i det store bedragets drama vil Satan selv utgi seg for å være Kristus. Menigheten har lenge bekjent at den ser frem til Frelserens komme som oppfyllelsen av sitt håp. Nå vil den store bedrageren få det til å se ut som om Kristus er kommet. På ulike steder på jorden vil Satan åpenbare seg blant menneskene som et majestetisk vesen med blendende glans, lik den beskrivelsen av Guds Sønn som Johannes gir i Åpenbaringen. Åpenbaringen 1:13–15.» The Great Controversy, 624.

Pan er hyrdeguden og vil utgi seg for å være den sanne Hyrde. Satans etterligning av Kristus begynner ved søndagsloven, for ved «dekretet» «kan vi» da «vite at tiden er kommet for Satans forunderlige virksomhet, og at enden er nær».

Ordet «pan» kan også vise til et grunt kokekar med bred kant som brukes til steking, baking eller tilberedning av mat. Den endelige krigen er konsentrert om det åndelige Jerusalem, det hellige fjell som løftes opp som et banner, og det fjell som Guds andre hjord, som ennå er i Babylon, flykter til. På den tid skal alle folkeslag komme mot det åndelige Jerusalem, som blir identifisert som et «beger» (pan).

Dette er Herrens ords byrde over Israel, sier Herren, han som utspenner himmelen og grunnlegger jorden og danner menneskets ånd i dets indre. Se, jeg vil gjøre Jerusalem til en skjelvende kalk for alle folkene rundt omkring, når de går til beleiring både mot Juda og mot Jerusalem. Og på den dag vil jeg gjøre Jerusalem til en byrdefull stein for alle folk; alle som løfter på den, skal bli sønderrevet, om enn alle jordens folk samler seg mot den. Sakarja 12:1-3.

Jerusalem er også gryten, for det er pannen hvor dramaet utspiller seg. En «gryte» er et kokekar.

Da sa han til meg: Menneskesønn, dette er de menn som tenker ut ondskap og gir ugudelige råd i denne byen, de som sier: Tiden er ikke nær; la oss bygge hus; denne byen er gryten, og vi er kjøttet. Derfor skal du profetere mot dem, profeter, du menneskesønn. Og Herrens Ånd kom over meg og sa til meg: Tal! Så sier Herren: Slik har dere talt, Israels hus; for jeg kjenner de ting som stiger opp i deres sinn, hver og en av dem. Dere har gjort deres drepte mange i denne byen, og dere har fylt dens gater med drepte. Derfor, så sier Herren Gud: Deres drepte, som dere har lagt midt i den, de er kjøttet, og denne byen er gryten; men jeg vil føre dere ut av dens

midte. Dere har fryktet sverdet, og jeg vil føre sverdet over dere, sier Herren Gud. Og jeg vil føre dere ut av dens midte og overgi dere i fremmedes hånd, og jeg vil fullbyrde dommer blant dere. Dere skal falle for sverdet; jeg vil dømme dere ved Israels grense, og dere skal kjenne at jeg er Herren. Denne byen skal ikke være deres gryte, heller ikke skal dere være kjøttet midt i den; men jeg vil dømme dere ved Israels grense. Og dere skal kjenne at jeg er Herren; for dere har ikke vandret etter mine lover og heller ikke fullbyrdet mine dommer, men handlet etter skikkene hos hedningefolkene som bor rundt dere. Esekiel 11:2–12.

På engelsk betyr «pan» som prefiks «universell», «alt» eller «på tvers av». For eksempel viser «panorama» til en vid eller helhetlig oversikt over et område, «panteisme» viser til troen på at universet er guddommelig, og «panamerikansk» viser til noe som omfatter alle landene i Amerika. Slik betegner «pan» en verdensomspennende krig.

«Satan avleder sinnene med uviktige spørsmål, for at de ikke med klart og tydelig syn skal se saker av overmåte stor betydning. Fienden planlegger å fange verden i sin snare.»

«Den såkalte kristne verden skal være skueplassen for store og avgjørende handlinger. Menn i myndighetsstillinger vil vedta lover som kontrollerer samvittigheten, etter pavedømmets eksempel. Babylon vil få alle nasjoner til å drikke av sin horebudsaps vredes vin. Hver nasjon vil bli innblandet.» Selected Messages, bok 3, 392.

Ordet «lovvedtak» som substantiv betyr «en formell skriftlig beslutning eller lov vedtatt av et lovgivende organ.»

«Når vår nasjon i en slik grad forkaster prinsippene for sin regjering at den vedtar en søndagslov, vil protestantismen ved denne handling rekke hånden til pavedømmet.» Testimonies, bind 5, 712.

Den såkalte kristne verden er et skueplass for store handlinger, eller akter, og hver nasjon (pan) vil bli innviklet. Ordet «akt» kan også betegne en inndeling eller del av et skuespill, en film eller en annen forestilling, vanligvis kjennetegnet ved et bestemt sett av hendelser eller handlinger. Ordet «handle», som verb, betyr å utføre en bestemt handling eller å opptre på en bestemt måte. Det kan også betegne det å late som eller spille en rolle, som ved skuespill i et teaterstykke eller en film.

«Verden er et teater. Skuespillerne, dens innbyggere, forbereder seg på å spille sin rolle i det siste store drama. Gud mister man av syne. Blant menneskehetens store masser finnes det ingen enhet, unntatt når mennesker slutter seg sammen for å virkeliggjøre sine selviske hensikter. Gud ser til. Hans hensikter med hensyn til sine opprørske undersåtter skal bli oppfylt. Verden er ikke blitt overgitt i menneskers hender, selv om Gud for en tid tillater forvirringens og uordningens krefter å råde. En makt nedenfra virker for å frembringe de siste store scener i dramaet,—Satan som kommer som Kristus og virker med all urettferdighetens forførelse blant dem som binder seg sammen i hemmelige selskaper. De som gir etter for lidenskapen etter sammenslutning, iverksetter fiendens planer. Årsaken vil bli fulgt av virkningen.»

«Overtredelsen har nesten nådd sin grense. Forvirring fyller verden, og en stor redsel skal snart komme over menneskene. Enden er meget nær. Vi som kjenner sannheten, burde forberede oss

på det som snart skal bryte løs over verden som en overveldende overraskelse.» Review and Herald, 10. september 1903.

Panium og Actium representerer den tredje verdenskrig. I den krigen vil det være overnaturlige manifestasjoner, slik det er representert ved den greske geiteguden Pan. Krigen vil være forbundet med håndhevelsen av søndagsloven som en «handling». Og krigen blir identifisert som «de siste scener i det store drama», for den er ikke bare den juridiske handlingen som håndhever søndagslovgivning, den er også klimakset i evangeliets drama i de avsluttende timer av menneskets prøvetid. Forut for slaget hvor Panium og Actium profetisk forenes, i vers seksten i Daniel kapittel elleve, vil Guds hær i de siste dager allerede være reist opp, og deres banner, som er et felttegn, vil da bli løftet opp. Den primære betydningen av «felttegn» er en hærs banner.

Akt og Pan er Aktion og Panion, og den vidunderlige Lingvist styrte geografien, navnene og historien til begge slagene, for det er historien umiddelbart før den snart kommende søndagsloven. Slaget ved Panion fant sted i 200 f.Kr., og vers seksten identifiserer Roma som Jerusalems erobrere i 63 f.Kr.

Mellom den historien i de siste dager som er representert ved perioden fra 200 f.Kr. til 63 f.Kr., vil dannelsen av dyrets bilde i De forente stater bli fullført, slik dette er representert ved historien fra 161 f.Kr. til 158 f.Kr. Før den perioden da de siste bevegelsene for å reise et bilde av dyret i De forente stater finner sted, vil det komme en hendelse representert ved opprøret i Modein i 167 f.Kr. Opprøret er et forbilde på oppstanden mot Hellas' påtvungne religion, og opprøret vil føre til et veimerke representert ved gjeninnvielsen av tempelet i 164 f.Kr.

164 f.Kr. minnes i jødedommen på grunn av mirakelet der hellig olje til én dag varte i åtte dager. Slik identifiserer 164 f.Kr., som går forut for 161 f.Kr., et satanisk mirakel som ble fullbyrdet for Guds frafalne folk. Mirakelet fremstilles som at én dag frembringer åtte dager, og oljen fra denne første dagen var det som forsynte alle de åtte dagene. Mirakelet ble ført over den ene delen som var av de syv, og dette waymerket er satt midt i selve den historien hvor gåten om den åttende som er av de syv, blir fullbyrdet over både det frafalne republikanske hornet og det frafalne protestantiske hornet.

Manifestasjonen av sataniske mirakler før den snart kommende søndagsloven er forbundet med den greske guden Pan. Når slaget ved Panium blir utkjempet og vunnet av Trump og det frafalne protestantismen, vil «Pandoras eske» være blitt åpnet, og det vil ikke finnes noen måte å løse de problemene som da blir sluppet løs over menneskeheten på, for «en stor redsel skal snart komme over menneskene. Enden er meget nær. Vi som kjenner sannheten, burde forberede oss på det som snart vil bryte inn over verden som en overveldende overraskelse.»

De hundre og førtifire tusen er de som er blitt beseglet ved den helliggjørende kraft i Guds Ord, som ble tilveiebrakt gjennom avseglingen av Jesu Kristi Åpenbaring. Denne Åpenbaring omfatter flere bestemte sannhetslinjer, og den gir helliggjørende undervisning om hvem Jesus er. Som Guds Ord er Han den vidunderlige språkkyndige, som har hatt herredømme over all menneskelig språkbruk, siden det var ved Hans kraft de forskjellige språk ble til da Han lot forvirring regne ned over Babels tårn. Han er den vidunderlige tallmester, som har skjult hemmeligheter i de tall som er

framstilt i Hans Ord, og i hele Hans skaperverk. Han er historiens styrer, for historien er «Hans»-historie. Han skapte jorden, og Han styrte jordklodens geografiske utforming etter Syndfloden, og derfor også de ulike profetiske geografier som utgjør de «sannheter» som finnes i Hans Ord. De hundre og førtifire tusen representerer, blant annet, dem som gir til kjenne tro på at Han skapte alle ting.

I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. Det samme var i begynnelsen hos Gud. Alle ting er blitt til ved ham; og uten ham er ikke én eneste ting blitt til av alt som er blitt til. Johannes 1:1–3.

Fortellingen om Pandoras eske er en myte fra den greske oldtidens mytologi. Den gjenfortelles først og fremst i «Verker og dager» av den greske dikteren Hesiod og i forskjellige andre klassiske kilder. Den er åpenbart en parafrase over Evas erfaring i Edens hage. Navnet «Pandora» stammer fra den greske oldtidens mytologi. Det er avledet av de greske ordene «pan», som betyr «alt», og «dora», som betyr «gaver». Pandora betyr «alle gaver» eller «den allbegavede». Eva er symbolet på menigheten, og alle gaver finnes innenfor Guds menighet.

I gresk mytologi var Pandora den første dødelige kvinnen som ble skapt av gudene. Ifølge myten ble hun formet av Hefaistos på befaling av Zevs, gudenes konge, som del av en plan for å straffe menneskeheten. Hver av gudene gav Pandora sine gaver, deriblant skjønnhet, ynde, intelligens og sjarm. Zevs gav henne en krukke (i senere gjenfortellinger ble den til en eske) og påla henne aldri å åpne den under noen omstendighet. Eva fikk beskjed om at hun kunne ete av hvert tre unntatt «treet midt i hagen».

Pandora, overvunnet av nysgjerrighet, ga til slutt etter for fristelsen og åpnet krukken. Da hun gjorde det, ble alle de onder, smerter og sykdommer som tidligere hadde vært holdt innestengt, sluppet løs i verden og spredte lidelse og elendighet blant menneskene. Én ting ble imidlertid igjen i krukken: håpet. I noen versjoner av myten lukket Pandora raskt krukken, slik at håpet ikke unnslopp, mens håpet i andre også kom ut og gav menneskene et glimt av optimisme og utholdenhet i møte med motgang.

Slaget ved Panium føyer seg til slaget ved Actium ved den snart kommende søndagsloven, og den snart kommende søndagsloven ble forbilledlig framstilt ved prøven i Edens hage. I hagen gjaldt prøven ganske enkelt Adam og Eva, men i de siste dager måtte prøven komme hele menneskeheten over hele verden i møte. Den første prøven, om å tro eller ikke tro Guds Ord i hagen, er et forbilde på den siste prøven i søndagsloven. Eva sviktet i den første prøven og åpnet sorgens sluser over menneskeheten, slik dette er framstilt i myten om Pandora.

Når slaget ved Panion forenes med slaget ved Actium, vil prøven som er framstilt i Edens hage, åpne seg for hele menneskeheten. Det håp som da blir gitt verden, er det banner som løftes opp for at hele verden (panorama) skal se det.

Alle dere verdens innbyggere, og dere som bor på jorden, se når han løfter opp et banner på fjellene; og når han blåser i en basun, så hør! Jesaja 18:3.

Vi vil fortsette denne studien i den neste artikkelen.

«Verden er et teater; skuespillerne, dens innbyggere, forbereder seg på å spille sin rolle i det siste store drama. Blant menneskehetens store masser finnes det ingen enhet, unntatt når mennesker slår seg sammen for å virkeliggjøre sine selviske hensikter. Gud ser på. Hans hensikter med hensyn til sine opprørske undersåtter vil bli oppfylt. Verden er ikke blitt overgitt i menneskers hender, selv om Gud for en tid tillater forvirringens og uordenens krefter å råde. En makt nedenfra virker for å frembringe de siste store scener i dramaet,—Satan som kommer som Kristus og virker med all urettferdighetens forførelse blant dem som binder seg sammen i hemmelige selskaper. De som gir etter for lidenskapen for sammenslutning, virkeliggjør fiendens planer. Årsaken vil bli etterfulgt av virkningen.»

«Aldri har dette budskap hatt større kraft enn det har i dag. Mer og mer setter verden Guds krav til side. Mennesker er blitt dristige i overtredelse. Ondskapen hos verdens innbyggere har nesten fylt deres misgjernings mål. Denne jord er nesten kommet dit at Gud vil tillate ødeleggeren å gjøre sin vilje på den. At menneskers lover settes i stedet for Guds lov, at søndagen ved rent menneskelig myndighet opphøyes i stedet for Bibelens sabbat, er den siste handling i dramaet. Når denne utskiftning blir universell, vil Gud åpenbare seg. Han vil reise seg i sitt majestet for å ryste jorden forferdelig. Han vil tre frem fra sitt sted for å straffe verdens innbyggere for deres misgjerning, og jorden skal avdekke sitt blod og ikke lenger skjule sine drepte.»

«Vi står på terskelen til tidsaldernes krise. I rask rekkefølge vil Guds dommer følge på hverandre — ild og flom og jordskjelv, med krig og blodsutgytelse. Vi skal ikke bli overrasket i denne tid av begivenheter som er både store og avgjørende; for barmhjertighetens engel kan ikke bli meget lenger for å beskytte de ubotferdige. »

«Krisen sniker seg gradvis inn over oss. Solen skinner på himmelen og følger sin vanlige bane, og himmelen forkynner fremdeles Guds herlighet. Mennesker spiser og drikker ennå, planter og bygger, gifter seg og blir giftet bort. Handelsmenn kjøper og selger fremdeles. Mennesker trenger seg mot hverandre og kjemper om den høyeste plass. De som elsker fornøyer, strømmer fortsatt til teatre, hesteveddeløp og spillebuler. Den største opphisselse råder, men prøvetidens time går hastig mot sin avslutning, og hver sak står foran en evig avgjørelse. Satan ser at hans tid er kort. Han har satt alle sine redskaper i virksomhet for at mennesker skal bli bedratt, forført, opptatt og hensatt i forblindelse inntil prøvetiden er ute, og nådens dør for alltid er lukket.»

«Overtredelsen har nesten nådd sin grense. Forvirring fyller verden, og en stor redselsdom skal snart komme over menneskene. Enden er meget nær. Vi som kjenner sannheten, bør forberede oss på det som snart skal bryte inn over verden som en overveldende overraskelse. »

«I denne tid med rådende misgjerning kan vi vite at den siste store krisen er nær forestående. Når trassen mot Guds lov er nesten universell, når Hans folk blir undertrykt og plaget av sine medmennesker, da vil Herren gripe inn. »

«Vi står på terskelen til store og høytidelige begivenheter. Profetiene går i oppfyllelse. En merkelig, begivenhetsrik historie blir nedtegnet i himmelens bøker. Alt i vår verden er i opprør. Det er kriger og rykter om kriger. Folkeslagene er vrede, og tiden er kommet da de døde skal

dømmes. Begivenhetene forandrer seg for å fremkalle Guds dag, som skynder seg storlig. Bare et øyeblikk av tid, så å si, gjenstår ennå. Men mens allerede folk reiser seg mot folk, og rike mot rike, er det ennå ikke noe alminnelig sammenstøt. Enn så lenge holdes de fire vinder tilbake inntil Guds tjenere er blitt beseglet i sine panner. Deretter skal jordens makter samle sine styrker til det siste store slaget.» Christian Service, 50, 51.